

Diarulă apără uă dată pe săptămână : DUMINECA — Administratore, TOMA I. STOENESCU.

S U M A R I U

1. O datorie de onore. Este bine când și-o face lumea.
2. N'atî aflat cine este d. Cogălniceniu? Ba bine că nu.
3. D'ale dilei, de Scârnișu, Bravo Esarhina
4. S'or sătura? Daca nu, să le mai dăm ceva, poesie de Moise.
5. Un cădou nouă directă Maiorești, poesie.
6. Instrucțiunea publică fabrică de limburi. Cum e sfântul și tămâia.
7. Scrișoare deschisă D-lui Sapira ghicitor, poesie de Mitică
8. Ovreiul fricos și prost, pote să fie, poesie de Bavin.
9. Inscriptiunea ce trebuia pusă pe cigareta D-lui Deșlău, poesie de I.
10. Meditațiune, bine este când junimea mediteză la lucruri bune și frumose, poesie de Conico.
11. Urăsc ovreimă. Ei si? cu îi pasă, poesie de Bavin.
12. Teatrul Roman, marți la 8 Martie, în sala Bosel și cel mare.
13. Foița Ghimpelui. În postul mare, când te îndepărți cu fasole și faci la rugăciuni pentru îspașirea păcatelor din dulce.

DATORIE DE ONOARE

Anul trecut am publicat în coloanele *Ghimpelui* o listă de numele persoanelor ce datorăză redacțiunei din abonamente. În acăstă listă din erore, s'a trecut și numele stimabilului d. A. Stolojan, ca datorându redacțiunei.

Onoarea și demnitatea noastră ne impune a declara, că nu d. Stolojan ne datorăză, ci din contra d-sa a dat de multe ori pentru alții din punga sa.

Ne cerem scuze domnului Stolojan, pentru eroreea comisă și pentru scăparea din vedere de a rectifica acăstă erore imediat după publicarea sa.

Asemenea și cu d-nii Gh. Radescu, N. I. Constantinescu, I. Teodorian și Anastase Tomescu, care s'au achitat de mai mult timp și cărora le adresăm mulțumirile noastre.

N'ATI AFLAT?

N'atî aflat? Partita nouă,
În capă cu Cogălnicenul,

Va tăia lipia 'n două
Pentru chielul și golanul.
Chielul va 'nhăta puterea,
Eră golanul, leșinat,
Va 'nhăta stupul cu mierea:
N'atî aflat?

*
Sî de unde desbinare?
Aă tâlhară e Brătianul?
Aă că n'are 'ndemânare
Sî nică devlă câtă bostanul?
Nu! dără suntu vr'o două óse
Cu care mi s'a 'necată
Sî vrea să le vadă scosă:
N'atî aflat?

*
Osul mare e bărbosul,
Președinte de cămară,
Cel ce n'a uitat ponusul
Să lui două Maiu papară:
Roseti n'a tînuitu sémă
De statutul detronat,
Căci îi cunoscă arama.
N'atî aflat?

*
Alu doilea e mijlocul
Fiiu de popă, Ionescul,
Căruia s'a datu merticul
Înghitită de boerescul.
Sî ca dascălul de scolă
Să ajungă omu de statu,
E să bagă pe chielu în bolă.
N'atî aflat?

*
Așa dără partită nouă!
Chielul viséză tichie!
Destul puterea totu vouă:

Să mi-se mai dea și mie!
S'ast-felă, înhățându puterea,
Ingânsatul diplomată
Va jertfi stupul cu mierea:
N'atî aflat?

D'A LE DILEI

Cu toate sforțurile ce și dete bietul guvern, abia i fu prin puțină d'a mișca dilele din urmă rōtele corporilor legiuitoră s'a le pune pe lucru. Din acăstă mișcare, de altu-minterea destul de lenta spre a nu sgudui pe maturi legiuitori, esiră la lumină câte-va legi. Dar interbelițiile nu ostiară nici-cumă de a dilecta pe membrul palavramenteror năstre și pe publicul asistent.

In acăstă privință suntem informați că consiliul comunălu alu Capitalei este în ajuu d'a luană măsură salutări. Mai mulți artiști—esasperați că publicul nu mai frequenteză reprezentățiile teatrale, de ore-ce găsescu mai cu hăzu spectaculele ce oferă gratis adunări din delul Mitropolie, și după Bulevard,—s'ară fi tânguită d-lui Primar și ară fi cerută ca și aceste spectacule să fie supuse la taxa ce se percepe de la ver-ce felu de teatre său cafenele cantănde.

Neputendu prejudeca decisiunea ce va lua onor. municipalitate, noi ne grăbimă a solicita pentru jurnaliști favorabila de care se bucură la asemenea spectacole, acordându-li-se intrarea gratis, în cauză cându resoluționea Primăriei ară avea de efectu d'a pune o taxă de intrare la adunările de care vorbim. Pe lângă acăstă credem că ară fi equitabil d'a se vota, că acei deputați său senatori cari prin discursurile și interbelițiile d-loră hăzlii, voru reuși să atragă mai multă ilaritatea publică, să ală unu beneficiu ore-care din recepta dilnică a reprezentățiuniei.

Cu modul acesta credem că onor. d. Deslău și chiar d. Furculescu cu șerpi și, voru fi forte puțină negligență în a și indeplini și pe viitor datoria așa precum o întegru duminelor.

Dar să lăsăm aceste digresiuni și să ne mărginim la obiectul cronicei noastre.

Cu legea electorală și cu modificările ei, se sfîrșește în fine. Vom vedea acum și părerea lordilor din Senat asupra acestor modificări, cari tind a face pe viitor din falsificarea alegerilor, lucru imposibil.

Ne tememă însă ca nu cum-va, d. Catargi și comp. — scăpați din leșia ce se prepară în casele lui Beyzadea Costache, precum și spune d. Millo

în spiritualul limbajului alături de *Sdrențelor politice*, — și venitii pentru a doua oară la putere, mai mari și mai tari, vor să dovede că totă combinația zeloașilor partizani ai liberilor alegeri, n'a fost de căută... ilușiu!

Sapo povestea vorbi: tăma să 'numără boboci! O lege însă care iubiti să capete adesiunea maturilor de la Senat, fu legea pentru suprimarea unor agenti diplomatici. E curios, cu totă această, cum tocmai acăstă lege, care fu votată într-un mod simpatetic, de către corpul în care jurnalul *Pressa* și basăză totă speranțele și ilușiuile săle... perdute, — e curios să dicem cum tocmai acăstă lege întâmpină atâtă fulgere și blestem din partea trinității centrale de la organul ex-boeresc?

Totuși enigma o deslegă d. Esarcu, fostul agent la Roma, căruia — se vede de departe — nu i poate pofta să a se mai reintorce în capitala Sfântului părinte, unde *il dolce far niente* îl pria așa de bine! D'aceea dărui foc și pîrjolul peste bietul lui Ionescu, care avu îndrăsnile să propui desființarea acelei agentii și să nu dică nicăi o vorbă spre protestare, când Senatul uîtându-și de glumă îl votă propunerea!...

— «Auditi boeri d-v. unu bucher ca Ionescu, care în viață lui n'a învețat altu-ceva de cât ceea ce a cunoscut prin cărti; care fără să fi ținut spiciuri placide la Atheneu despre *instrucțiunea și educația hotentoșilor*, se pomeni ministrul de externe; care nu se pricepe cătuș de puțin în arta d-a și friza chelia și așa înodă cravata albă la gât, precum nu cunoște nicăi rolul ce batista din buzunarul de la spate al fracului, jocă în relațiunile diplomatice; unu asemenea agiamiu să cuteze a se resfăta pe fotoliul de ministru de externe, mai cu séma în aceste momente când relațiunile cu Turcia potu — totu după părerea d-lui Esarcu — să devină din cele mai intinse...

Ecă camu ce felu fu limbagiul *Pressei* de căteva dile.

Noi mărturisim că 'i dăm deplina noastră apreciere; ba putem merge și mai departe, putem recunoșce chiar dimpreună cu mulți din cei ce cunoște dispozițiunile d-lui Esarcu, că în criza actuală, d-sa ar fi celu mai nemerit spre a întreține bunele relațiuni cu vecinii noștri de peste Dunăre.

Așa dărui să plece la Iași d. Ionescu să 'si vadă de dascălie, și să facă locu d-lui Esarcu, care credem — va pune totă pasivitatea sea spre a obține grăziele otomanilor.

Ba credem incă, că d. Esarcu va fi la înăltimarea situației, și cătă despre diplomație d-sa nu se va lăsa lesne a fi incalcată... nicăi măcaru de pașa de la Rusciuk.

Scărmuș.

S'OR SATURA?

Cei ce în faptă susțin jidani, Supranumiți conservatori,

FOITIA „GHIMPELUI”

IN POSTUL MARE

I

Cu totu curagiul de care mă fălesc și reputația, mai de-unădi am simțit o adeveră spațiu. Ea n'a durat multă, este adeveră, însă m'a sguduită așa de tăpănu în cătu nu voiu uita-o multă timpă.

Trecem p'o stradă, — prin Toptangii bunioră. Dacă convine, mergem numărându pietrele. și pentru că tău forță multă la postul mare și la rugaciunile ce elu impune pioșilor creștin pravoslavnic, mintea o pornisem în văduh călare pe trestie! Ea alergă prin finaltele regiunii, precum elegant-le echipaguri ale frumoselor domne bucureșene alergă pe sosuea Chiselef. — Cântă acolo ce-va: vr'o minune, vr'unu ângeru, vr'unu sfântu; dărui... tocmai în minutul când p'aci-p'aci era să prinđă minunea, bubui într'o stimabilă băcanie unu răcnet cumpătitu, — unu răcnetu care mă întrerupse ambele călătorii și care mă făcu să saru cătu colo!...

Credet că era unu asasinat? O tâlhărie? O bătaie? Cine crede că răcnea așa grozavu: unu bărbatu său o femeie?...

Liniștită-vă...

Totă gălgăia o facea unu burdufu cu unt-de-lemn! — Elu avostrofa cu violență pe nisice neiorocite măslinie strigându în gura mare că nu înțelege maniera domnului băcanu de a-lu obliga, numai pe densusu, să stea fără curmare umflatu cu fiul măslinelor, pe căndu pe mumele unul-de-lemnul le onoréză împachetându-le, pentru mușterii negreșit, cu tipărituri!...

Cerăta era mucilită. D'o-cam-data am rîsu cu hohotu; totușă însă a trebuit să intervini ca s'o calmeză.

«Onorabile măslinie» și «respectabil burdufu», — le disem eu în stilul parlamentar, — nu vă înțelegu ambițiunile: vă certăti pentru nimicu...

Cei ce cu grăză fură tirani, Tratându pe justi d'asupritoru, Dându-le astădui puști în frigare Pe toții jidani spre a' mânca, Îmă vine în minte astă întrebare:

S'orū satura?...

Cei care 'n timpuri de grea domniă Smulge poporul fără habară, Transformându totul în anarchie Si fericirea în chinu amară; Acei ce vecinie a'u cugetare Numa streină spre-a protegia, Dându-le Ovrei bripti de mâncare

S'orū satura?...

Cei ce mâncat'a a' tării avere Si se purtară ca rei satrapă, Lăsându-ți vaetă, fome, durere Ca multă vreme să nu mai scapi... Acei ce 'n lume a'u fome mare Si multă le place a măcină, Dându-le Ovrei bripti de mâncare

S'orū satura?...

Nu, voi respunde fără 'ndoială, Gura loru mare vrea să alt ceva... Ei voru de sigură chivernisela Voru ministere a apuca, Atuncea numai avându mijloce Din care sigură potu a mânca Bani din țără facuți potrōce, *S'orū satura!!!*

MOISE.

UNU CADOU

«NOUÉ DIRECTII DIN IAȘI

N aveți picu de 'nvățătură 'n ale vostre hârci secate, O meni făr de rațiune, eu idei infumurate! U rătăi binile, frumosul: ignorantă peste măsură V rătăi că-aveți în sufletu: slăbiciuni, pasiuni, ură. D espotismu-a introduce în literatură vreju, I mbătăti de pedantism, sau din *Borta-rce bețu*. R espăndiți fără rușine idei slabă și pocite, E ronate, demne numai de-a lui Don Chișot conciste. C ăntăriți a voste scieri ce Moldova meprisă, E inănd séma că-autori ce le-ău scrisu toți alurădă, I nsulănd literatura cu idei ce pre la noi E xista și chiar există terfelte prin gunoi.

INSTRUCTIUNEA PUBLICA⁽¹⁾

Facultatea de dreptu. — Stați! Luan-o cu 'ncetul, c'aci e vorba de cele mai mari incurcături. E bulucu mare de scolari la dreptu. Prăvălia are căutare, căci aduce căstigă. Lucru puținu

(1) A vedea Nr. 4, 5 și 7 ale *Ghimpelui*.

— Ba ne certăm pentru ce-va — întrerupse burduful ne certăm pentru tipărituri!

În adevăr, nu era o farsă. — Lângă burduf, sub unu raft cu rea aparțină, pe care odinioară părea a fi dormită nisicală și iunici său cașcavale, sedeu îngheșuite ca la tese și înecate în prafu, o mulțime de cărti, publ cărti perio-dice și diare! Foile unora din cărti și publicații, încă erau fecioare: cutitul nu le tăiese, — ochii profanilor nu le atinsese nicăi o dată!

Iacă ce amu citită pe copertele cătoru-va:

«Buletinul instructiunii publice» — «Dembovita» — «Dumbrava roșie» — «Istoria românilor» — «Antithese» — «Cânturi eroice» — «Câmpul și salonul» — «Doine și balade» — «Columna lui Traian» — «Convoiri literare» — «Revista literară și științifică» — «Tribuna» — etc. etc. etc. !!!...

Înțelegătă acum că burdul cu untu-de-lemn avea dreptate a fi pretentious, căci era în băcănie atât de multă hărtie căsnită cu vorbe românești, în cătu putea să i se lacă și lui partea cuvenită!

Cu totă acestea, mă hotărău a cere explicaționu domnului băcanu despre proveniența tipăriturilor. — Nu sciu cu ce tonu m'am exprimat, dărui sciu că domnia-sea a aruncat mortea în țigană, — povestea vorbi.

— Eu nu sunt vinovat domnule, 'mă-disu elu, ci este vinovatul libraru de la care am luat cu ocaoa a este tipărituri!... Librarul, după cate sciu, merită să fie spădurăt, fiind că nu este în stare, adică nu este capacabilu, să le vînă, precum eu vîndu măslinile mele!

«Nenorocită societatea în care trăiesc libraři atât de neprincipali!... — strigătă eu. Si plecau la libraru.

— Băcanul din colț te învinovătesc, domnule, — 'mă-disu.

— Dărui nu are dreptate, — răspunse libraru liniștitu. — Judecă și te vă convinge despre aceasta. — Primisem comande să aducă din Paris, din Berlin, de la Londra, din Peking, de la Viena, din Belgrad și de la Stambul tipărituri, cărti. Ele sosise, vindeam repede; cu

și bănetu multă! Nemernicu din evul mediu, care se chinuau să găsească piatra filosofală, n'a fostu în stare să o descopere. Acătă mare inventiune era rezervată timpilor noștri, și iată-o găsită, pusă 'n practică și constată că aducătoare de cele mai grase folose.

Da, domnilor: piatră filosofală, căci ea constă în a face aur din nimicu, din pietre și din lemn, din materii nesimțitoare. Buni-óră cutare dobitocu incălțatul n'ar fi ajunsu omu cătă lumea și pămentul în barbarele vremuri d'altă-dată. Adăugă, grătie unei diplome a scolei de dreptu, ilu vedă nu numai cu titlu de omu, ba chiaru în fruntea omeneilor, ca celu mai priopșit și mai cu duh! Piatră filosofală, căci unde să a mai pomenit lucru mai de mirare de cătu ca vițelul să ajuagă omu de statu, boului împăratu și oia ministru, numai prin simplă minune a unei diplome ore-care.

Noi Români, care de felu suntem atât de pri-cupeți în totă, n'au rămasu mai pre-josu de altii in exploatarea acestor pietre filosofale. Aruncăndu-ne ochii 'n juru-ne, vedem cu... era să dicem cu desgustu, dărui ne-am luat séma... cu placere că, unde la litere suntu 6 dascăli cu 6 scolari, la sci-înte cam totu atâtă și la medicina ceva-ceva mai multice, la scola de dreptu nu mai începu de mulți ce suntu. A' numera, e cu neputință.

N'a ajunsu țingălul să facă clasele primare, și se găndesc să scape mai curându de pîrdalnică de formalitate, porocătă 'n risu bacalaureat, spre a trece mai curându la dreptu. Aci cu portofelul la subsioră și nefăcăndu nimic, se va exercita numai a'ndrua verdi și uscate, ca să dovedesc că peremțiunea pote fi transcendentală să netranscen-denta, că legea dice să-șia să altminterea, că dreptul se poate da 'n dulapu ca păpușile, că legea poate merge d'ădura, fiind că e dură și tocmai pentru că e dură. Cu acestea 'n posunări și că cleiu de judecată 'n capu, va sta mândru pe foto-liul de procuror; va fi numită judecătorul de instrucție, apoi judecătorul, președinte, membru de curte să-șia mai incolo, pînă i-o veni pofta să-să-lărgă deputat, ca d'aci, c'uă opintire gimnastică, să se trezescă în ministeru! Unde mai pu că uă astu-felu de carieră și totu-dé-una sigură, fiind că e lucru sigur că omenirea a fostu, este și va fi prăstă! De va fi magistrat, va tună și va fulgera cu codul în mână; va găsi uă zestre bună, va fi primită cu cinste și respectată nu pentru calități personale, ci 'n hatărul diplomelor. De va fi ad-vocat, atâtă mai bine: cei cu procese îl vor plăti pînă s'orū speti, pentru d-lui, pentru chiefurile dumnelelor, pentru prietenii prietenilor dumnelelor. Intr-un casu său intr'altul, elu va pute fi 'nmănușiatu, fresat, descăpiat și parfumat; va sorbi aerul de la șosea răsărită într'uă trăsură turbată, va face curte la totă coconele, tinere și bătrâne, va fi într'un cuvânt crema societății.

Ce visu frumosu! ce viitoru mărețu! ce viță

tote acestea, comandele sporău atâtă de multă, în cătu trebuie să-mi golesc rafurile de tipăriturile românești de care nimenei nu întreba: le-am vîndut cu ocaoa!

Am progresat, domnule! — adăgă libraru — am progresat multă: mintea noastră este obosită de cercetări. — Acum amem de făcută ce-va mai folositor de cătu a serie și a citi românești: avem a descoperi munți de aur și de argint, și rîuri de lapte și de miere! Când ajunge-vom acolo, vom fi că mai fericiți din lume: ne vom desfăta molatelu cu fața la sârbe, vom dormi, vom mânca... și măncările voru fi împachetate în tipărituri, — ceea ce va face să înghițim, fără a citi, de uă dată cu bucatele și ideile imprimate!... Cât despre muncă... he! nobilele noastre dorinți o voru se hingui ca să nu 'șiridice capul din pulbere!

— Este o virtute a progresului!... gândem e să gata a ești din librărie.

Dărui, tocmai acum, între scieri d'ale lui Paul de Kock și alti o sumă de felul său, zării pe etalagiul librăriei o carte în 8°. Eacă ce era scrisu pe ea:

N. SCURTESCU

Poesii. — 1867—1876. — Bucuresci.

Citindu acestea, mai anteriu am statu la gânduri, apoi, am datu două franci, am luat unu exemplarul sămplecatu; — iară pînă s' Jungu a casă, m'am totu luptat să lămurescă societățea certei dintre măslinile și burduful de untu-de lemn; acusația băcanului și îndrepătările libraru; — dărui... cine poate să ghicășă pe adeveratul vinovat?...

[Va urma]

Sir-Kock.

desfăștată! Ducă-se 'n pustii cugetătorii, ducă-se 'n pustii nespălații carii muncescu, care cercetăză, care producă. Paralele să iésă, și iată totul!

D'aceia și scările noastre, seminarii, liceie, gimnaziu, scoli comerciale, militare și totu ce e învățățământul în România nu scotă de cătu candidați de avocații, de magistrații, de deputații și de miniștri!

Fericită tără — adică nenorocită tără 'n care lucrurile au ajunsu aci; în care trăndăvia s'ascunde subdiplomă, ca figura pocită a unei curtezane imbrătrânește subt mască de catifea; în care stupiditatea imbracă haine frumose ca să aibă dreptul d'a copleși spiritul și activitatea, puterea minții și tăria caracterului. Nenorocită camera a cărei majoritate se compune de avocații. Nenorocită guvernul ce se 'ncredințează avocaților său se sprijine pe densii. Nenorocită și eră nenorocită societatea unde majoritatea celor inteligenți o formeză avocații și diplomați 'n dreptul.

De când amă inființat și noi această fabrică de... dicetă-le cum vreți... căutarea nu i-a lipsit și nici ați nu îl lipsesc. În fruntea ei se află ați baronul Parfumă, fostu vițelui și ați ajunsu Boiu, căruia — fiindu-că capul i-a servită dreptul vasilă — i-se dice și Vasilca Boerescu. De mâna cu densul să ţine frate-său, óchieșu ca unu Baraonu și cu inimă albă ca căldarea. El a ajunsu corifeul dreptului, și e lesne să ne'nchipuimă ca ce felu de 'nvățătură oneste, morale și patriotice dau ciracilor.

Hăis-Cea Viorela fusese destinată de natură să grohăiească; dărui, printre uă batjocură a sörtei, a esitău avocatul menită ca să vorbească. Ipochimenu predă dreptul constituțional și administrativ. Săraculă dreptul, săracă constituție pe ce mărină e dată. Cătu despre administrație... i-se vede arama prin colonele *Pressei*.

Strimbicenù, care și-a schimbatu numele Vericenù, se ţine de cōdele hainelor Boeresci, și economiscese politica conservatoră de pe catedra facultății.

Cantilli face dreptul criminalicescă, adică mestegul d'a scăpa pe hoții, pungașii, tâlhari și omoritorii din ghiarele domnilor jurați.

Aristide alu Babachi și Danielopolu ori Danilenu — cum ăți vrea să îl dicetă, pe bulgărescă ori pe românescă — suntu pirpirii, flusțurătorii și grei în sciință ca insăși grelele datorii pe care nu voru să și le plătescă.

Toți acești 7 de pin' aci suntu dascălii d'atâția ani, dăr nici unul nu s'a 'nvrednicită să facă măru uă broșură despre strimbul d-lor. Boul Boeită și-a trântită numele la Codul Napoleon, tradusu ca din chinesescă și 'n modul celu mai caraghiosu, insă numai pentru specula, ca să căștige bănetu din vîndarea acestei culegeri de intortochiate legiuiri. Cum să lucreze bieții ómeni, căndu dau pe brâncă în politică? Ministerele, deputația, gazetele, dăr mai cu séma procesele nu le ia destulă timpă? E vremea de sciință, de scrieri, de studii seriouse, căndu d-lorii voru cu totu prețulă a stringe milioane și a cărmui tără cu vorbe frumosse?

Cum își facă cursurile, Dumnezeu și elevii o sciu prăbine, și Ghimpel asemenea. Căndu Danilenu o da de 5 ori pe lună pe la facultate, se bolnăvesce. Căndu elevul va avea nenorocirea să trăcă yr'unu esamenu, apoi trebuie să închirieză cărite ca să îl aducă și să îl roge cu căciula 'n mână căte 3 săptămâni d'a rindulă. Ce vreți parvenișii suntu cei mai ciocii dintre ciocii.

Vomu esceptă dintr'enșii pe Cantilli.

Căndu despre Nacu și Crătunescu, abia suntu la 'nceputul carierii: deci nu ne pripimă să iudica fară a îl vedé la trăbă.

Dăr, ori-cum fie, facultatea asta e 'n bună stare. Ce e adevăratu nu poti fi minciună. De îl mai trebuie ce-va, e mai multă rigore 'n darea titlului și în trecerea esamenelor. Apoi ministrul instrucției, déca vrea să mai facă o faptă de ispravă, să se grăbescă a obliga pe totu cătu vinu din străinătate să trăcă unu esamenu în românescă. Căci ce se 'ntemplă? Suntu 500 de tineri care facă dreptul la Paris și d'aci ne vinu eu neasemănare mai slabă de cătu cei ce 'lă facă aci. Nu dór că facultatea din Paris e mai prejos d'a năstră: ferescă sfintul. Dăr coconasătii acestia se inscriu acolo fără a fi trecută de cătu clasele primare, ca Teodor Pangă; căndu nu sciu la esamenu spunu că, fiindu străin, nu se potă esprima cu 'nlesnire; tezele nici gându n'aș să le scrie densi, ci plătescă Francesilor ca să le facă. Intr'unu cuvântu diplomele tinerilor nostri care facă dreptul la Paris

— afară de căte-va onorabile excepții — nu facă nici pe jumătate cătu cele d'aci, pentru că suntu luate cu tertipuri și prin smecherii. Ghimpel pote afirma că — *în mare parte* — numai lenesi se ducă în străinătate pentru dreptul, căci ilu potă face și aci, déca aru vrea să muncescă.

Ce e dreptul, noi vedemă în acestă scolă unu pericul și amă vedé cu multumire a ei desființare. Dărui, de nu se pote, măcaru aceste măsuri să se iea, căci la dim contra e unu risu sănă batjocură.

SCRISOARE DESCHISA

D. SIPIRA (PHYSIOGNOMIST)

Sapiro, 'n Telegraful, (1) vădend că 'ti s'aduce Mii laude de artă ce tu aî născocit; Că oră și care intră la tine și face cruce, Spunându-î ce 'n vietă adesea a simțit; Că devinești trecutul și predici viitorul, Spu tot ce are omul, ca diavol necurat, De eugetă la fete, dacă 'l turmentă avorul, De'î tată: cătu fiu are; de'î nobil său bogat; Si cătu banii are 'n pungă, căt e dator la lume, La ce oră se culcă, ce'i place și ce bea; Cum l'a chemat pe tatsu și care 'l al său nume, În fine, tot ce omul ar cere și ar vrea !! Vădend dic, serise acestea și audind săpare De marile comedii, ce facă prin Bucurescă, Regret, că eșu la tine, afându-mă departe, Nu pot veni, Sapiro, ca să'mi proorocești ! Am luat déră curagiul și către un sfint ca tine (Căci nu am altă vorbă, cum să te mai numesc) Mă adresez acuma. Te rogă déca esci bine Asculătă mă, Sapiro; asculătă ce doresc : Eșu sunt ciudat din fire, nu cred în ori-ce flăcări, Desprețuesc cu totul pe ori-ce moftangii; Nu cred în cărti, descântec, în bobii, nici chiar în lăcuri, Si'n puneră de căute : nimic, nu voi să sei ! Dér, când gădesc acuma la timpurile antice, L'acei fericiti ómeni cari să numiau profeti — Cum ei sciau de bine ori căruia a predice : Si cum toți le dau titluri de ómeni prea istești !! Mă resgândii și 'n mine am dis : mai scu, măi frate, Că vremile d'atunciua s'a 'ntors ier în napoi; Si că 'n a năstră tără, model de libertate, Aș inceput să apară profeti printre noi ! (?) Așa fiind, credința mi de pén'acum se duse Si ietă-mă spre tine 'mă îndrept eșu rugă mea; Din ce văd prin jurnale, din ce mai mi se spuse Unu profet a'i scrie, cred, cinstă a avea !

Oră cătă fi de mare, trecutul nu'mi poti spune; Si chiar așa să fie, iș spui că l'am uitat, Nu'mi mai aduc aminte : de dile reale, bune, Căndu a'u trecut nu'mi pasă. Presentul e curat : Nu sufer de nimică, s'apoî, mai mult ca mine Tu să'l cunoșci, Sapiro, nu este de credut ! Deci, arta'î măestrăsă, aci nu se cuvine Se'să bage a sa códă (de și tu aî fi vrut). — De viitor, voi să, sfințe, să'mi spui ce-va și mie; Respondești dérăndată, la aste întrebări : « Unde o să fiu eșu măine ? și cum are să'mi fie ? » Voi să voinic și vesel, său plin de tulburări ? « Când voi să măncu ? chiar ora, secunda și minutul ; » Dormi-voi, căte ore ? mai greu său mai usor ? « Ce fi-vă 'n a mea casă ? Cui voi rosti cuvântul » Pentru autêia órá ? voi să fi eșu răbdător ? « Ce va găti la birtu'mi ? ce feluri de măncare ? » Cătu insă va fi în sală, pe cine voi să găsi ? « Ear varăda fiu acră ? va fi în supă sare ? » Acolo, iarășă, cine antești imăi va vorbi ? ???

De'mi vei răspunde déră, Sapiro, l'astea tote, De vei ghici aceste ușore întrebări, Să scu că de la mine ai stima căt se pote — Respect și sentimente ! și miu de adorări !! Nu 'i greu. Deci ia'î fasolea, aşeagă bobii bine, Fă cărtile cu artă și cauță a ghici. Răspunsul profetiei pornită de la tine

L'astept cu nerăbdare, și cred căl voi să primi.

Eșu măine, totă diuia, voi să cu atențiu : Voi să însemna p'un notes tot ce mi s'o intempla ! Primind a ta scrisore, voi să face mențiune De-ai proorocești totul, de a fost său nu așa (?) De vei ghici, Sapiro, din totă săracia

Îți voi să trimete și un dar prea mare 'n banii; Si 'tă voi spune arta, sciința, măiestria ! La oră și ce fiindă, la oră-ce gugumană !

Voi să dă d'acului cartea și voi, veni la tine Să'mi dai lectii cu luna, de bobii, vrăjitorii ; Nu voi să crede 'n scrieri, în rău și nici în bine, De cătă ale tale de frunte măestrii !

De nu..... cum mie 'mă vine a crede în siguranță Să scu că am să blestem profesiunea ta ;

Si atunci să 'tă iai, profete, să 'tă iai oră ce speranță Că 'n tără românească, mai potă și înșela !! Mitie.

(1) Sub rubrica : Inserțiuni și reclame, în mai multe numere ale Telegrafului s'a publicat un act de mulțumire și de admiratie, din partea unei persoane : V. Russănescu, către marele Physiognomist Sapiro.

OVREIUL FRICOS ȘI PROST

Perciunatul Iancu, în aceași casă
Dormia cu a sa mumă, care nu îl lasă

Nici odată singur

La un ceas din năpte,

Jidau din fire fricos, nisce săptă

Pare că aude și esclamă : mamă,

Mamă, mamă bună. Iancală te chémă.

— Ce e ? dice măsa, ce e, Iancală meu ? !

Ce așa frichi, pentru Dumnezeu ! !

— Nu' la mine frichi, mamă aș greșit !

— Dér de ce d'odată așa ai sărit ?

Eșu nu pot ca lumea să mă odihnesc !

— Mamă, aprinde lampă, voi să mă gădesc !!!

Bavin.

INSCRIPTIA

Ce trebuia a să scrie pe cigareta oferită D-lui Senatoru *Deslău* de către frații de preste *Oltu*.

Ce folosu, Ionică frate,
Că luptați-a pentru noi
Astă-dăi cându-chiaru măine pote
Veți fi slugă la Cioco.

I.

MEDITATIUNE

Oră ce minută aduce cu sine, uă schimbare.

Ce-a dispărută o dată, în veci nu mai apare.

O floră ați străluce și măine se usuă.

Unu omu vine în lume ca altul să se duca.

Unu rege apucă tronul, ce cată să repue

Unu popolu se ridică ca altul să supue

Mai eri nu fuse Theba și-Athena în splendoră ?

Si ați nu e Parisul fără rival sub soare ?

Pe măine, cine scie, sferula cum s'o întorce ?

Pe cine intemplarea splendidă iară va face ?

De-ună-dăi Cleopatra monarchă a subjugat,

Si ați abia se scie că ea a existat.

Unu fluture alergă, pe câmpu din floră 'n floră

Sorbind profumul dulce, copili 'l prind și moră.

Cu timpul care fuge copilaria săbăra

Betraniu a nu fură copii odinioră ?

Intrați în cimitire, vedetă căte morminte

Ascunde sub tărâna umane oseminte.

Gânditi-vă că măine, său mai curândă se pote

Din celi esită din vietă cu toți vomu face parte.

Vedetă dărui, totu se schimbă și forma primitivă

E numai o himeră, e forma fugitivă.

1876, Septembrie 20, Bucurescă.

CONICO.

URASC OVREIMEA

Eșu cu ovreimea
Si cu percunimea,
Nu mă invoesc !

Așia am dis odată — mai dilele trecute —
În nisce scurte versuri, unu Ovreiū făcute ;
Așia am dis..... dăr iată, că ați sunt obligat :

Eșu cu Ovreimea
Si cu percunimea
Nu mă invoesc :
Pute usturoiul,
Murdar este soiul
Némul Jidovesc !

Bavin.

SALA BOSEL TEATRU ROMAN

Reprezentăție extraordinară dată în beneficiul D-sorei *Lina Stoenescu*, cu gratiosul concurs al Trupei dramatice a D-lui M. Pascaly, Marti 8 Martie 1877. Se va jnea pentru prima óna piessa :

BARBARA UBRICH

SAU CĂLUGERITA DIN CRACOVIA
Drama în 5 acte și 8 Tablouri de d-lu S. Paganini.

TEATRUL CELU MARE

Martii 8 Martii 1877, reprezentăție extraordinară română dată de D-na *M. Fichtenmaier*, cu artisticul concurs al d-lui *Louis West* și cu gratiosul concursul al d-nei *Aurelia Asenescu*, d-nii *St. Iulian, Dimitriu-Campianu* și d. *Moceniu* împreună cu elevii săi.

Partea I. Sampania pe ferestre său O fată în pension, comédie vod vil într'un act.

Partea II. Concertu și Declamațione.

Partea III. Post-Scriptum, comedie într'un act.

Partea IV. Dantul roman.

Partea finală. Fragmentu din influența morală.

Bucurescă.—Noua Typ. a Labor. Rom., Str. Academiei, No. 19.

— Cucóne Mihalache, Bine e să priimim între noi pe bonjuristul de Voinea?
— El nu e dăi timpului nostru. Să ți dicem cu toții : Afară d'aci ! c'apo'i te dăm pe mâna vizitului de la spate.

Buimăcit de intrigă rătăcesce pe căi streine de căminu'i depărtat.